

десетъ хиляди заробени български войници¹⁰⁶. Сжщо заповѣдалъ да се ослѣпява всѣки българинъ, който би билъ заловенъ. Българскитѣ крѣпости се разрушавали до основитѣ, а населението имъ се заселвало въ крайморскитѣ области, дѣто грѣцкото население било по-силно¹⁰⁷. Най-знатнитѣ българи, произведени въ разни чинове, били отдѣлени отъ своя народъ и изпратени въ Цариградъ и Мала Азия, дѣто покрай морскитѣ брѣгове оплаквали сждбата си и тая на своя народъ. Малко побѣдени народи били изложени на такива голѣми бѣдствия, колкото българитѣ въ тази разорителна война. Отъ безчовѣчнитѣ дѣйствия и разпореждания на Василия Българоубица, се вижда, че неговата цѣль била, не само да унищожи за винаги българската държава, но и българския народъ, или поне толкова да го обезсили, че неговото елинизирание да стане въ кратко врѣме и безъ голѣми затруднения. Ако се взематъ прѣдъ видъ свирѣпитѣ дѣйствия на византийцитѣ, извършени въ тази война и самопожертвуванието и юначеството, съ които българитѣ воювали, ще може да се заключи, че и двѣтѣ воюещи страни, българи и гърци, напълно съзнавали важността на войната, която водили, та се борили не за териториални завладѣвания, но за културно съществуване и национално прѣобладаване. Друга, съвсѣмъ друга щѣше

¹⁰⁶ Cedr. II, 458. „Ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς ἐαλωκότας τῶν Βουλγάρων ἀμφὶ τὰς ἰε, ὡς φασιν, ὄντας χιλιάδας ἀπετύφλωσε, καὶ ἐκάστην ἐκατοντάδα πεπηρωμένων ὑφ' ἐνὸς μονοφθάλμου ὀδηγεῖσθαι κελεύσας εἰς τὸν Σαμουήλ ἀποπέμπει. οὗς ἐκεῖνος ἀρικνουμένους κατ' ἀριθμὸν καὶ τάξιν θεώμενος, καὶ τὸ πάθος οὐκ ἐνεγκὼν νεανικῶς καὶ εὐψυχῶς, λειποθυμία καὶ σκότῳ βάλλεται καὶ εἰς γῆν πίπτει. ὕδατι δὲ καὶ μύροις οἱ παρόντες τὴν ἀναπνοὴν αὐτοῦ ἀνακαλεσάμενοι ἀνενεγκεῖν μικρὸν πεποιήκασιν. ἀνενεγκὼν δὲ ὕδωρ πιεῖν ἐπεζήτησε ψυχρόν. λαβὼν δὲ καὶ πῶν ἐλήψθη καρδιακμῶ. καὶ μετὰ δύο ἡμέρας θνήσκει“.

¹⁰⁷ Cedr. II, 453—454